

De beseglete

Vi feirer igjen påske for å minnes Jesu død og oppstandelse for vår skyld. Da blir det aktuelt å spørre hva påsken betyr for deg? Påsken er utfartshøytiden framfor andre høytider. Folk reiser til hytter og fjells for å gå på ski, nyte solen, og søker avkobling fra en stressende hverdag som fyller mange mennesker. Mange har tunge dager, og det er de som spør seg selv hvordan de i det hele tatt skal klare å komme gjennom verden. Det er ikke det som er spørsmålet, for tiden går fortere enn du aner. Det som egentlig er saken, er hvordan du skal gå ut av denne verden. Det må være en hovedsak. Du skal ikke leve på noe annet enn det du kan dø på. Om du innretter deg slik at du når målet. Det må være selve hovedsaken.

De sju basuner

Jeg vil gjerne begynne å si litt fra Åpb. Kap 8 og 9 om de syv basuner. I kap.4 ble Johannes "bortrykket i Ånden. Og se, en trone var satt i himmelen, og det satt en på tronen" (v.2). Vi ser at det er Gud som sitter på tronen. I kap.5 står det "at han som satt på tronen hadde en bokrull i sin høyre hånd. Det var skrevet både inne i den og utenpå, og den var forseglet med sju segl" Bokrullen er fremtidsboken som forteller hva som skal skje med hele verden, og spesielt med Guds folk på jorden. Den forteller om Guds rådslutning i de siste tider og om planen for Guds styrelse av verden.

I kap.8 er nå det sjuende seglet åpnet, og nå "ble det stillhet i himmelen omkring en halv time" (v.1). Da er det at vi får kap.8 og 9, der vi møter sju engler som blåser i sju basuner. Felles for alle disse er sju plager som Gud sender over hele jorden, og vi møter veldige naturkatastrofer som skal ramme hele jorden.

I kap.8 rammer plagene naturlivet. "Tredjedelen av jorden ble oppbrent, og tredjedelen av trærne ble oppbrent, og alt grønt gress ble oppbrent." (v.7).

"tredjedelen av havet ble til blod." (v.8).

"tredjedelen av de levende skapninger i havet døde, og tredjedelen av skipene ble ødelagt." (v.9).

"tredjedelen av vannet ble til malurt. Og mange mennesker døde av vannet fordi det var blitt forgiftet." (v.11).

"tredjedelen av solen ble slått, og tredjedelen av månen og tredjedelen av stjernene, for at tredjedelen av dem skulle bli formørket, og tredjedelen av dagen miste sitt lys, og natten likeså." (v.12).

I kap.9 skal plagene ramme folkelivet mer direkte.

"Den femte engelen blåste i basun. Jeg så da en stjerne som var falt fra himmelen ned på jorden. Nøkkelen til avgrunnens brønn ble gitt til den. Den åpnet avgrunnens brønn, og en røk steg opp av brønnen som røken av en stor ovn. Solen og luften ble formørket av røken fra brønnen." (v.1).

Hva er avgrunnens brønn? Det står i 2.Peter 2,4 at "Gud sparte ikke de engler som hadde syndet, men styrtet dem ned i avgrunnen, der de blir holdt i varetekt i mørkets huler inntil dommen." Det er der hvor satan og hans engler holder til før den siste dom.

"Det ble sagt til dem at de ikke skulle skade gresset på jorden eller noe annet grønt, heller ikke noe tre, men bare de mennesker som ikke hadde Guds segl på sine panner." (v.4).

Det skal bli så fryktelig å leve at "i de dager skal folk søke døden, men de skal ikke finne den. De skal stunde etter å få dø, men døden skal fly fra dem." (v.6).

De beseglete

Når vi leser disse ting som en gang ramme jorden, melder spørsmålet seg: Hva med meg? Går jeg fri, eller skal jeg rammes av de fryktelige plager?

Det er en gruppe som er unntatt de fryktelige makter. Det er de beseglete.

"Skad ikke jorden eller havet eller trærne før vi har satt et segl på vår Guds tjenere i deres panner." Åpb.7,3.

Hvem er de beseglete? Det står i Ef.1,13.14: *"I ham har også dere, da dere fikk høre sannhetens ord, evangeliet om deres frelse, ja, i ham har også dere, da dere kom til troen, fått til innsegl Den Hellige Ånd, som var lovt, han som er pantet på vår arv, inntil eiendomsfolkets forløsning, til pris for Guds herlighet."*

Gud har satt et stempel på hver den som har Den Hellige Ånd og hører Jesus til. Vi er Hans eiendom. Han har gitt oss Ånden til pant på arven vi skal få. Og med dette pantet er vi sikker på å få arven.

"Mitt folk, kom inn i dine kamre og lukk dørene etter deg! Skjul deg et lite øyeblikk, inntil vreden går over!" Jes. 26,20. Det er noen som helt trygg og som Gud skal bevare fra alt ondt, det er de som hører Jesus til, og som må ta sin tilflukt til ham alene.

"Som fuglene brer ut sine vinger, slik skal Herren, hærskaernes Gud, verne Jerusalem – verne og frelse, gå forbi og redde." Jes.31,5.

*Ingen er så trygg i fare
Som Guds lille barneskare*

Går forbi

Husker du at vi leser et annet sted i Bibelen om en lignende katastrofe, men da i et begrenset området. Vi leser om da Israelsfolket var i Egypt. De var treller og hadde det vondt under Farao. Da leser vi at vann forvandles til blod. Mengder av frosk, mygg og fluer kom over landet. Det kom pest. Gud slo dem med byller og blemmer. Og det kommer hagl over hele Egypt, og svære gresshopp inn over landet. Så sier Moses på Herrens vegne at den siste plagen skal komme over Egypt: alle førstefødte skal dø. Alt dette minner om det som en gang skal skje med hele den jorden.

Spørsmålet blir da hvor Israelsfolket fann redning. Jo! De skulle slakte et lam og *"ta av blodet og stryke på begge dørstolpene og på den øverste dørbjelken på de hus hvor de eter det. Blodet på de hus hvor dere er, skal være til et tegn for dere. Når jeg ser blodet, vil jeg gå dere forbi. Intet dødelig slag skal ramme dere når jeg slår landet Egypt."* 2.Mos.12,7.13.

Hvorfor skulle de gjøre det? Hvis de ikke gjorde det, var de dødsens.

Ordet "påske" betyr forbigang. Domsengelen gikk gjennom Egypt. Synden fikk sin dom. Men noen ble forbigått. De stod under blodets beskyttelse. Det var allerede skjedd en død, dommen var fullbyrdet for dem. *"Når jeg ser blodet, vil jeg gå dere forbi,"* hadde Gud sagt til Moses.

Påske var den Israelistiske høytiden som ble feiret til minne om befrielsen fra slaveriet i Egypt.

Nå sier Det Nye Testamentet oss i 1.Kor.5.7 at *"vårt påskelam er slaktet, Kristus"*

Skal du unngå Guds straff og pine, så er det ditt forhold til dette lammet, som er Jesus som blir avgjørende. *"Du kjem ikkje utanom Jesus, om du inn til livet vil gå"*

Blodet

Jeg som tror på Jesus hører til de beseglete. Jeg kan gå fremtiden lys i møte fordi at *"Lammets blod har mitt døtre tegnet, meg beseglet meg beseglet, jeg er hans."*

La oss tenke oss en tur inn i to hus. I det ene huset sitter den ene å synger lovsanger. I det andre huset sitter den eldste gutten og er redd. Hvem av disse to var mest trygg. De var like trygge begge to. For begge var skjult under blodet. *"Jesu, hans Sønn's blod rensar oss fra all synd."* 1.Joh.1,7. Hva rensar fra all synd? blodet! Det er ikke din bekjennelse, ditt alvor, eller din overgivelse. Men det er blodet som rensar fra *all* synd.

"Han som elsker oss og løste oss fra våre synder med sitt blod." Åpb.1,5.

Mange kristne tenker. Jeg kan ikke se blodet, jeg kan ikke se Jesus. Men da skal du merke deg noe viktig. Blodet var strøket på utsiden. De som satt inni husene såg ikke blodet. De hadde bare et løfte å holde seg til. Men Gud såg blodet, og gjekk døren forbi. Det var blodet Gud såg etter, og bedømte alt utefra det. Det er mange ting i mitt liv som skulle vært annerledes, men når jeg skal møte Gud på dommens dag, så er det bare en ting som er avgjørende, er mitt liv dekket med Jesu blod.

"Mitt liv det er i Jesu blod Tross alle dødens piler, Går hele verden meg imot, I det jeg trygt meg hviler. Det lindrer alle sjelesår, forfrisker motet når jeg går, Beklemt med tunge tanker. Når mange tankers hvirvelvind Forvirre vil mitt bange sinn, Hans blod er troens anker" (sangboken nr.275).

Skyld og straff

Bekjennende kristne kan også føle angst og uro over ting. Det trenger ikke ha noe med deres åndelige liv å gjøre, men de sliter som mennesker. Selv om de klynger seg til Jesus i sin nød, fylles de igjen og igjen med urolige tanker. De får ikke riktig hvile i frelsen som Jesus har tilveiebrakt for alle mennesker. La meg til slutt i denne påskehøytid få rekke deg som kjemper, med et ord som har vært godt for meg i lang tid nå.

"Men han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom. Vi fór alle vill som får, vi vendte oss hver til sin vei. Men Herren lot den skyld som lå på oss alle, ramme ham." Jes.53,5.6.

Mange mennesker tenker at når vi har gjort opp vår straff da er vi skyldfri. Hvis vi eksempelvis tenker oss en som har fått ett års fengselsstraff. Han soner ett år i fengsel. Er den mannen en fri mann når han kommer ut? Det må han vel være sier folk. Nei! Det behøver han ikke være. Vi har mange eksempler på i rettsapparatet om en som soner ferdig straffen sin, så kommer det krav fra de etterlatte som han har forvoldt seg imot, om økonomisk erstatning. Så dømmes han til å betale de pårørende i saken erstatning.

Selv om straffen er sonet, hefter det fremdeles skyld ved vedkommende. Det er ikke slik her. Jesus har ikke bare tatt din straff, Han har også tatt din skyld. Skyld behøver ikke være ting som du har gjort nå, men det kan være ting som ligger mange år tilbake i tid og som stadig plager deg. Kjære kristne venn! Da vil jeg gjerne si til deg at du skal feire påske i den forvisning at Jesus har tatt både din straff og din skyld.

Du er fri!

